

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1973/2020
08.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Славица Обрадовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Филиповић, адвокат из ..., ради исплате стеченог без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2906/19 од 29.08.2019. године, у седници одржаној 08.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2906/19 од 29.08.2019. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 1159/18 од 17.01.2019. године, обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 5.000 евра у динарској противвредности са законском затезном каматом, како је изреком наведено, док је одбијен захтев тужиље да јој се изврши исплата по најповољнијем курсу по коме пословне банке у месту плаћања на дан исплате, откупљују ефективну страну валуту. Обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у изосу од 108.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, преко досуђеног до траженог износа на име накнаде трошкова поступка, захтев је одбијен. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2906/19 од 29.08.2019. године, потврдио првостепену пресуду у усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву којим је обавезан тужени да тужиљи исплати износ од 5.000 евра са законском затезном каматом, како је изреком наведено, док је преиначио одлуку о трошковима поступка тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 179.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате, у преосталом делу првостепена пресуда је потврђена. Одбијен је захтев странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 78/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у овом случају, зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужени није доказао да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, као што је спор у конкретном случају, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У тужби ради неоснованог обogaћења поднетој суду 26.04.2017. године вредност предмета спора износи 5.000 евра (620.000,00 динара), колико износи и вредност предмета спора коју је првостепени суд означио у уводу пресуде и која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић